

beginning of the 21th century (using the cases of refugees, displaced persons and illegal migrants)]. *Scientific Bulletin of Uzhgorod University . Series: History*, 1, pp. 89-99.
Стаття надійшла до редакції 11.08.2020 р.

A. Vatamanyuk

**PECULIARITIES OF THE FUNCTIONAL THREE-DIMENSIONAL
REFUGEE INTEGRATION POLICY INTO THE HOST SPANISH SOCIETY**

It is widely believed in the European Union that the Union cannot be realized as an area of freedom, security and human rights without the integration of immigrants and refugees. Simultaneously with such intentions there are serious doubts about the final, joint and effective measures that should be implemented for the effective integration of immigrants taking into account the social profitability of investments.

An effective tool to dispel these doubts is to analyze the social impact of programs aimed at integrating migrants and refugees. To properly assess the impact of integration programs, it is necessary to consider their development, implementation and control in more detail.

Typically, decisions to invest in integration tend to be made on the basis of expectations. Unfortunately, the implementation of planned actions and their proper financial management related to the evaluation of the programs after they have been implemented, do not always correspond to modern realities.

Nevertheless, although these precautions confirm the convenience and correctness of the program, general concerns about their effectiveness remain. Basically, the integration of immigrants and refugees covers a wide variety of aspects and is stipulated by the evolution of very broad social processes, the impact of which often drives integration beyond the programs.

Key words: *Spain, refugees, social integration of refugees, integration policy, integration programs.*

УДК 327.7ЄС

О. Я. Івасечко
К. Я. Мазур

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У статті досліджено порядок денний публічної дипломатії Європейського Союзу. Акцентовано увагу на важливому документі Об'єднання – Глобальній стратегії ЄС від 2016 року. Пріоритетом публічної дипломатії офіційного Брюсселю є долучення до процесу формування та імплементації зовнішньої політики ЄС громадян Спільноти з метою популяризації європейських цінностей серед партнерів за межами Організації. Проте, на сьогоднішній день, перед Європейським Союзом виникають і певні виклики, такі як зміна пріоритетів держав-членів, економічна криза, складність оцінки ефективності публічної дипломатії, а також вкрай низький рівень зацікавленості щодо нових ініціатив Європейського Союзу. Зроблено висновок про те, що публічна дипломатія ЄС, має бути спрямована на вдосконалення стратегічних комунікацій, збільшення інвестування задля досягнення ключової мети - єдиного голосу ЄС на міжнародній арені.

Ключові слова: публічна дипломатія, публічна дипломатія Європейського Союзу, порядок денний, Європейська служба зовнішніх справ, Нова глобальна стратегія ЄС.

DOI 10.34079/2226-2830-2020-10-28-29-189-199

Геополітичні реалії сьогодення суттєво впливають на систему міжнародних координат, посилюючи роль публічної дипломатії, як одного із визначальних способів додаткового досягнення зовнішньополітичних цілей не тільки окремих національних держав, але й інших ключових акторів регіонального та світового масштабу. Прикладом організації, яка успішно імплементує публічну дипломатію на сьогоднішній день є Європейський Союз. У дипломатичній практиці офіційного Брюсселю публічна дипломатія на сучасному етапі функціонування Об'єднання займає одне із чільних місць. Необхідність застосування «м'якої сили» для встановлення найбільш сприятливих взаємин з третіми країнами змушує ЄС перманентно вдаватись до інструментів публічної дипломатії. Йдеться про те, що налагодження каналу зв'язку, спілкування з іноземними громадянами та залучення громадської думки до такого процесу, нині є невід'ємним елементом зовнішньої політики Організації. Відтак, феномен публічної дипломатії, набуває нового значення. Слід зазначити, що на дипломатичну практику публічної дипломатії ЄС впливає низка чинників, екзогенного та ендогенного характеру, як-от: глобалізація, швидкість поширення та обміну інформацією, процес демократизації та зростаючої ролі нових неурядових суб'єктів у процесах прийняття рішень в сфері зовнішньої політики. Як наслідок, публічна дипломатія ЄС постає як «нове обличчя» або альтернативна версія традиційної дипломатії.

Дипломатію Європейського Союзу сьогодні зазвичай трактують як публічну дипломатію XXI століття, що передбачає відмінність від традиційної публічної дипломатії. Активне та ефективно використання механізмів публічної дипломатії в рамках ЄС посилює зацікавленість в наукових та експертних колах щодо детального вивчення феномену публічної дипломатії в дипломатичній практиці наднаціонального Об'єднання.

Актуалізує дослідження і той факт, що 2019 рік вніс суттєві корективи в інституціональну систему ЄС. Новим Верховним представником Європейського Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки став Жозеп Боррель, який констатував, що Організація має вживати рішучих дій, на відміну від попереднього процесу: коментувати/виражати занепокоєння щодо міжнародних подій. Головний дипломат офіційного Брюсселю також акцент зробив на тому, що буде сприяти узгодженому, єдиному підходу Європейського Союзу з метою мобілізації інструментів репрезентації ЄС, закликаючи держави-члени Співтовариства до більшої узгодженості між їхніми діями в масштабах європейського простору.

Мета статті – дослідити порядок денний публічної дипломатії ЄС на основі аналізу Глобальної стратегії ЄС.

Стан вивчення проблеми. Вивчення специфіки втілення публічної дипломатії Європейського Союзу є актуальною темою досліджень для західних дослідників, як-от: Petropoulos S. (Petropoulos, 2011, с.103), Srugies A. (Srugies, 2016). В Україні також спостерігається чималий науковий інтерес до вивчення цієї проблематики. Зокрема, в українській політичній науці варто виокремити напрацювання Сухорольської І. (Сухорольська, 2015, с.137-139), Піпченко Н. (Pipchenko and Dovbenko, 2019, с.14-24) які акцентували увагу як на сучасних викликах публічній дипломатії ЄС. Водночас, важливими документами порядку денного публічної дипломатії Європейського Союзу є Глобальна

Стратегія ЄС (Strategic Communications, 2018), Щорічні звіти ЄСЗС (Annual Activity Report, 2011; Annual Activity Report, 2018), План D (Commission of the European Communities, 2005b), План щодо покращення спілкування з Європою (Communication to the European Commission, 2005a), Біла книга (Commission of the European Communities, 2006b).

Водночас, у національному науковому просторі відсутні комплексні дослідження із вивчення специфіки порядку денного публічної дипломатії Європейського Союзу.

На сьогоднішній день, публічна дипломатія має визначальне значення для ЄС, адже сприяє підвищенню обізнаності про Організацію, особливо в період інтенсифікації євроскептичних настроїв на теренах ЄС.

Більше того, криза євро, євроскептицизм та внутрішні колізії, Брекзїт, яким довелося протистояти ЄС в останні роки, можуть бути ефективним інструментом для обмеження масштабів шкоди іміджу ЄС. Ефективна публічна дипломатія може збільшити роль м'якої сили ЄС і зміцнити позиції Об'єднання на міжнародній арені. ЄС повинен прагнути не лише бути, але й вважати себе важливим актором у світовій політиці.

Незважаючи на те, що різні і складні інструменти надання інформації та комунікації розроблені в рамках Європейських Співтовариств, європейські установи (в основному, Комісія і Парламент) сфокусувались на виклику публічної дипломатії такому, як-от відсутність скоординованої політики: який тип інформації повинен бути наданий, на яких принципах і яких результатів повинна досягти публічна дипломатія. Комісія, Парламент, а пізніше також і Європейська служба зовнішніх справ постійно провадили дискусії довкола цих питань та репрезентували низку документів, як внутрішнього так і зовнішнього вимірів, що відповідають цим підходам.

Ключова проблема полягала в нестачі інформації та відсутності комунікації: окрім легко зрозумілої та доступної інформації про діяльність ЄС, громадяни також хотіли мати реальний шанс вплинути на політику ЄС. Таку можливість вони використовують на референдумах, йдеться про голоси громадян Франції та Нідерландів щодо запровадження Конституції для Європи, а також референдум щодо виходу Великої Британії з ЄС.

Згодом, Європейська Комісія переоцінила свою комунікаційну діяльність та репрезентувала три документи, з метою створення нового нормативно-правового підґрунтя, в якій громадяни ЄС зможуть отримати відповідну інформацію про Об'єднання та матимуть змогу висловлювати свою позицію щодо тих чи тих проблем.

Першим із таких документів був «План дій щодо покращення спілкування з Європою» (Communication to the European Commission, 2005a), виданий Комісією у 2005 році, щоб узагальнити заходи, які слід вжити всередині Комісії, щоб «привести свій дім в порядок» (Communication to the European Commission, 2005a). В документі фіксувались ключові завдання задля покращення, з-поміж яких: єдиний голос ЄС, більше діалогу та прозорості, інтеграція комунікацій у формулюванні політики та покращення професійності персоналу. План дій також реорганізував Генеральну службу преси та комунікацій, перейменувавши її в Генеральний комітет з питань комунікацій (Communication to the European Commission, 2005a).

Другий документ – «План D». Комісія запропонувала «План D» щодо посилення демократії, діалогу та дебатів, не як рятувальну операцію Договору для запровадження Конституції для ЄС (ДКЄ), а як заходи задля стимулювання більш широкого формату дискусії між демократичними інститутами Європейського Союзу та громадянами. «План D» слід розглядати як доповнення до вже існуючих або пропонованих ініціатив та програм, таких, що стосуються освіти, молоді, культури та сприяння активному європейському

громадянству. «План D» також дає основу для довгострокового консультативного методу роботи (Commission of the European Communities, 2005b).

Третій з трьох первинних документів, представлених Європейською Комісією - «Біла книга - європейська комунікаційна політика», прийнята 1 лютого 2006 року, яка поклала початок провадженню консультацій щодо втілення нової комунікаційної політики Європейського Союзу. Основна ідея полягає в тому, що успіх Об'єднання залежатиме від залучення всіх ключових гравців: установ та органів ЄС; національних, регіональних та місцевих органів влади в державах-членах; європейських політичних партій та цивільного суспільства. Основна мета цієї Білої книги – запропонувати шлях вперед, запропонувати всім цим гравцям внести свої ідеї щодо того, як найкраще їм працювати разом, щоб подолати проблеми та спільно реагувати на виклики. Результатом цього стане перспективна програма для кращої комунікації та посилення публічної дискусії в Європі (Commission of the European Communities, 2006b).

Вже 3 жовтня 2007 року Європейська Комісія опублікувала документ «Спілкування Європи в партнерстві». У цьому документі фіксувались положення щодо пропозицій в сфері комунікації (здається, зокрема, комунікація ЄС з третіми країнами), а також вказується на необхідності розширення прав і можливостей громадян, з метою їх активної участі в дискусіях в рамках ЄС. В документі також були висунуті нові ідеї задля сприяння розвитку європейської публічної дипломатії, таких як залучення політиків і журналістів в інтернет-дискусії та зустрічі (пілотні інформаційні мережі), перепроєктування порталу EUROPA, а також більший акцент на опитуванні громадської думки (Commission of the European Communities, 2007).

Варто також звернути увагу на те, що в процесі реалізації своєї публічної дипломатії держави-члени Європейського Союзу опираються на три зовнішньополітичні документи, які вказують на важливість надання інформації у сфері зовнішніх справ. Одним із таких документів є повідомлення Комісії від 2006 року – «Європа у світі – деякі практичні пропозиції щодо більшої злагодженості, ефективності та наочності» (Commission of the European Communities, 2006a), спрямований на те, щоб надати зовнішнім діям ЄС більшої узгодженості. Правильно підібрана та професійна інформація може підвищити ефективність публічної дипломатії ЄС, а також її наочність: документ пропонує всім учасникам, які залучені до участі, інтегрувати у свої повідомлення вже узгоджені політичні рішення. У той же час передбачається, що підвищення наочності зовнішньої діяльності офіційного Брюсселю буде досягнуто шляхом посилення публічної дипломатії в третіх країнах, використання різного роду програм для відвідувачів, стипендій, а також зміцнення співробітництва між установами та державами-членами з питань зовнішньої інформаційної політики (Commission of the European Communities, 2006a).

Внутрішній документ Комісії, «ЄС у світі: у напрямку комунікаційної стратегії зовнішньої політики Європейського Союзу на 2006-2009 роки», детальніше розглядає стратегію комунікацій щодо зовнішньої політики Європейського Союзу між 2006 та 2009 роками (Commission of the European Communities, 2007). Цей проект повідомлення стосується надання інформації щодо зовнішньої політики як усередині ЄС, так і поза нею, визначає комунікативні пріоритети та їх проблеми, як ключові питання. Йдеться про три категорії: чому необхідна зовнішня політика ЄС, які її основні характеристики та цінності та як працюють зовнішньополітичні відносини. Стратегія також перераховує важливі засоби комунікації (делегатії, мережі, Інтернет, публічні події, зв'язки зі ЗМІ, публікації) та визначає сфери, де їх найкраще використовувати. Особливий акцент робиться на мові

повідомлення: це означає, з одного боку, необхідність уникати жаргону ЄС, а також надання інформації мовами, якими розмовляють у відповідній країні (Commission of the European Communities, 2007).

Іншим документом, який сприяє посиленню видимості ЄС у третіх країнах є «Вимоги до комунікації та видимості зовнішніх дій ЄС» від 2018 року (Communication and Visibility Requirements for EU External Actions, 2018). В ньому описуються юридичні зобов'язання партнерів та обов'язкові елементи заходів щодо комунікації та видимості, які повинні супроводжувати всі зовнішні дії, що фінансуються ЄС.

Вищезазначені документи – це далеко не єдині дії, вжиті в період після конституційного референдуму для наближення ЄС до своїх громадян. Створення Європейської служби зовнішніх справ, посади Високого представника Європейського Союзу, створення делегації ЄС призвели також до появи нових нормативно-правових документів та щорічних звітів щодо здійснення публічної дипломатії Організації.

Важливим кроком у розвитку публічної дипломатії є те, що з 2012 року Європейська служба зовнішніх справ видає щорічний звіт про свою діяльність, так звані, «Annual Activity Report» (Annual Activity Report, 2012). В першому такому документі було зазначено, що оскільки «Арабська весна» докорінно змінила політичний ландшафт південного сусідства ЄС, Союз рішуче виступає на підтримку змін. Спільне повідомлення у березні 2011 р. «Партнерство задля демократії та спільного процвітання з Південним Середземномор'ям» та переглянута Європейська стратегія сусідства у травні 2011 р. визначили стратегічну основу Європейського Союзу, акцентуючи увагу на сприянні глибокій демократії та об'єднанню різних інструментів для керування дипломатією (Annual Activity Report, 2011).

Звіт від 2012 року містить інформацію про те, що упродовж 2011 року Європейський Союз відігравав ключову роль з просування вперед близькосхідного мирного процесу, наполягаючи на більш активній ролі «четвірки», став посередником у процесі пошуку компромісу щодо вирішення іранської ядерної проблеми. Також помітно активізувалося тісне зовнішньополітичне співробітництво ЄС і США, розширився стратегічний діалог з Китаєм, а також діалог в сфері політики і безпеки з Індією і Бразилією. Вказується інформація і про те, що на Західних Балканах Євросоюз взяв на себе відповідальність у налагодженні діалогу між Сербією і Косово і у виході з політичної кризи в Боснії і Герцеговині. Також в цьому звіті наголошується і на тому, що ЄС підтвердив свою підтримку ефективної багатосторонньої системи з Організацією Об'єднаних Націй (Annual Activity Report, 2012).

1 липня 2019 року Європейська служба зовнішніх справ репрезентувала свій черговий звіт щодо провадження публічної дипломатії та зовнішніх справ за 2018 рік (Annual Activity Report, 2018). Було зазначено, що виступ високого представника із закордонних справ (який також є віце-президентом Комісії) за підтримки Європейської служби зовнішніх дій підвищив узгодженість, ефективність та наочність зовнішньої політики та дій ЄС. Однак, керуючись Глобальною стратегією, ЄС спільними зусиллями відстоював багатосторонню дипломатію, партнерські відносини, комплексний підхід щодо врегулювання криз, а також першість віддає правам людини та сталому розвитку. Було також досягнуто значних успіхів у підвищенні стійкості та стратегічної автономії ЄС (Annual Activity Report, 2018).

Упродовж 2018 року ЄС продовжував посилювати свою роль як «творця» безпеки та надійного міжнародного партнера шляхом узгоджених дій, відповідно до Глобальної стратегії ЄС. Європейський Союз зробив ключовий акцент на підтримці ефективної багатосторонньої дипломатії в умовах міжнародної невизначеності. Після виходу США із

Спільного комплексного плану дій («ядерної угоди») ЄС активізує свої зусилля щодо її збереження, що є ключовим досягненням багатосторонньої дипломатії та наріжним каменем режиму нерозповсюдження ядерної зброї (Annual Activity Report, 2018).

Правовою базою для здійснення публічної дипломатії ЄС є «Глобальна стратегія Європейського Союзу» від 2016 року – «Спільне бачення, спільні дії: сильніша Європа. Глобальна стратегія зовнішньої політики і політики безпеки Європейського Союзу» (Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe, 2016). Стратегія безпеки була підготовлена командою фахівців-дипломатів під головуванням Федеріки Могеріні, яка з 1 листопада 2014 року була Верховним представником ЄС із закордонних справ і політики безпеки.

Відповідно до Глобальної стратегії Європейського Союзу, публічна дипломатія має бути спрямована на вдосконалення стратегічних комунікацій ЄС, інвестування в них та об'єднання в різних сферах, щоб тісніше поєднати зовнішню політику із громадянами та краще донести її до партнерів. Глобальна стратегія ЄС також окреслює необхідність розробити більш об'єднаний підхід до публічної дипломатії, щоб бути більш ефективним у взаємодії з громадянами в третіх країнах. Це стало особливо важливим у той час, коли громадяни все більше піддаються дезінформації, спрямованій на підрив легітимності ЄС та його політики. Побудова довіри та взаєморозуміння з партнерами стає все більш важливою для підтримки реалізації пріоритетів політики (Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe, 2016).

В оновленій Глобальній стратегії Європейського Союзу 2018 року зазначається і те, що популяризація таких програм ЄС, як Erasmus +, флагманської програми навчання та Горизонт 2020 також є важливими складовою публічної дипломатії ЄС (Strategic Communications, 2018).

Ще одним документом в сфері здійснення і керування публічної дипломатії є документ «Про діяльність в сфері публічної і культурної дипломатії», правовою основою якого є «Положення № 234/2014 Європейського парламенту та Ради від 11 березня 2014 року про створення Інструменту партнерства для співпраці з третіми країнами» (The European Parliament and the Council of the European Union, 2014). В цьому документі порядок денний прописаний до червня 2020 року і має глобальний рівень охоплення.

Додаток до цього Положення встановлює загальну основу для програмування відповідно до тематичних пріоритетів та цілей, а саме:

- 1) поглиблення співпраці у вищій освіті: посилення мобільності студентів та викладачів, що призводить до створення партнерств, спрямованих на покращення якості вищої освіти («програма Erasmus +»);
- 2) розширення знань про Європейський Союз та підвищення його іміджу, просування цінностей та інтересів Союзу в країнах-партнерах, шляхом посилення інструментів публічної дипломатії, а також пропагандистських та дослідницьких заходів (The European Parliament and the Council of the European Union, 2014).

З метою досягнення цих цілей у рамках щорічної програми дій на 2019 рік – «Про діяльність в сфері публічної і культурної дипломатії» (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019) - передбачається підтримка дій щодо зміцнення інституційного, операційного та мережевого потенціалу зацікавлених сторін у чотирьох напрямках, що стосуються публічної дипломатії ЄС:

По-перше, це науково-просвітницька діяльність через програму Жана Моне. Запропоновані дії передбачають перманентну підтримку діяльності Жана Монне, маючи на меті розширити знання про європейську інтеграцію у країнах-аплікантах на членство в ЄС, і не тільки, шляхом сприяння викладанню наукових досліджень та дискусій в рамках програми Erasmus +. Упорядкування науково-просвітницької роботи з ЄС через програму Жана Моне зміцнить діалог між науковцями, студентами та особами, які репрезентація ЄС в межах та за кордоном, а також підвищить широке розуміння та видимість Союзу та його ролі на світовій арені (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019).

По-друге, політика ЄС і інформаційно-пропагандистське партнерство. Цей напрямок буде безпосередньо взаємодіяти з ключовими зацікавленими сторонами (наприклад, аналітичними центрами, ЗМІ, бізнес-організаціями, університетами та іншими особами, що формують/впливають на формування громадської думки) в країнах-партнерах, а також в Європейському Союзі з питань політики, що представляють загальний інтерес, пов'язані, зокрема, з реагуванням на глобальні виклики, стратегією «Європа-2020» та з економічним партнерством. Для того, щоб ЄС міг співпрацювати з місцевими аудиторіями безпосередньо та з конкретних ключових проблемних питань, контракти на послуги будуть використовуватися та керуватися відібраними делегаціями на місцевому рівні (наприклад, Канадою, Китаєм, Індією та США) для розвитку партнерських відносин (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019).

По-третє, залучення громадянського суспільства. Взаємодія з громадянським суспільством має вирішальне значення для того, щоб ЄС був і сприймався відкритим та сприйнятливим зовнішньополітичним актором. Основна мета цього напряму - посилити та стимулювати справжній діалог між організаціями громадянського суспільства ЄС та стратегічними країнами-партнерами у сферах, що становлять спільний інтерес, з особливим акцентом на сферах глобальних викликів, на стратегії «Європа 2020» (розумне, стійке та всеосяжне зростання), на економічному партнерстві та його основних правах (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019).

По-четверте, це культурна дипломатія. Особливу увагу офіційний Брюссель приділятиме ролі та місцю культура, яка може відігравати вирішальну роль у зовнішніх відносинах. Це пов'язано, зокрема, з тим, щоб дати можливість операторам культури отримувати підготовку, створювати мережі, брати участь у конференціях і надавати консультації з питань політики в галузі культури. Така діяльність буде сприяти зміцненню взаєморозуміння і довіри на основі діалогу і сприятиме заохоченню спільних цінностей, а також міжкультурної толерантності в третіх країнах (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019).

І, наостанок, участь в боротьбі проти тортур та вільної торгівлі. Однією з цілей публічної дипломатії ЄС є просування Співтовариства як потужного і надійного партнера в сфері гарантування/забезпечення прав людини, демократії, ефективного управління та верховенства права. Ліквідація катувань та смертної кари є основними цінностями Європейського Союзу. У цьому напрямку фокусом уваги буде сприяння виконанню зобов'язань ЄС у контексті «Глобального альянсу за торгівлю без катувань» (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019). ЄС та держави-члени зобов'язуються вживати ефективних заходів щодо обмеження торгівлі товарами, які використовуються для смертної кари, тортур чи іншого жорстокого, нелюдського або принизливого поводження або покарання (Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019).

Отже, можемо резюмувати про те, що, незважаючи на потужну нормативно-правову базу публічної дипломатії ЄС, сьогодні вкрай поширеними гаслами про Співтовариство є такі, що «ЄС – це економічний гігант», але в той час «політичний карлик». Звідси, висновок, що зовнішньому спілкуванню Союзу (яке повинне бути частиною його публічної дипломатії) не вистачає послідовності, узгодженості дій, «єдиного голосу», адже в дипломатичній практиці публічної дипломатії офіційного Брюсселю є два виміри: національний та наднаціональний. Спільність позицій ЄС у провадженні публічної дипломатії могла б слугувати інструментом в протидії/протистоянні сучасним гібридним викликам Організації. І, наостанок, особливу увагу потрібно приділяти ролі культури у публічній дипломатії ЄС, що матиме своїм наслідком підвищення взаєморозуміння через діалоги та сприятиме просуванню європейських спільних цінностей за межами Організації.

Бібліографічний список

- Сухорольська, І., 2015. Нова громадська дипломатія та особливості її реалізації в сучасних умовах. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*, 27, с.137-139.
- Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019. *European Commission*. [online] Available at: <https://ec.europa.eu/fpi/sites/fpi/files/annexe_8_public_and_cultural_diplomacy_part1_v2.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Annual Activity Report, 2011. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/20121017_eeas_aar_2011_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Annual Activity Report, 2012. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/archives/docs/background/docs/eeas_aar_2012_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Annual Activity Report, 2018. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eeas_annual_activity_report_2018_final.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2005b. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. The Commission's contribution to the period of reflection and beyond: Plan-D for Democracy, Dialogue and Debate. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0494:FIN:EN:PDF>> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2006a. Commission communication to the European Council of June 2006. Europe in the world — Some practical proposals for greater coherence, effectiveness and visibility. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A52006DC0278>> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2006b. White Paper on a European Communication Policy. *European Union*. [online] Available at: <https://europa.eu/documents/comm/white_papers/pdf/com2006_35_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2007. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the

- Committee of the Regions Annual Policy Strategy for 2008. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=COM:2007:0065:FIN>> (Accessed 22 September 2020).
- Communication and Visibility Requirements for EU External Actions, 2018 *European Commission*. [online] Available at: <https://ec.europa.eu/international-partnerships/comm-visibility-requirements_en> (Accessed 22 September 2020).
- Communication to the European Commission, 2005a. Action plan to improve communicating Europe by the commission. *European Union External Action*. [online] Available at: <<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/2/2005/EN/2-2005-985-EN-F-0.Pdf>> (Accessed 22 September 2020).
- Petropoulos, S., 2011. Public diplomacy an alternative diplomacy in foreignaffairs' issues. Greek public diplomacy: capabilitiesand perspectives. *Calhoun: The NPS Institutional Archive*. [online] Available at: <<https://core.ac.uk/reader/36699370>> (Accessed 22 September 2020).
- Pipchenko, N. and Dovbenko, M., 2019. Public diplomacy as a tool of shaping the perception of Ukraine in the west amid the aggravation of relations with Russia. *Actual Problems of International Relations*, 138, p.14-24. DOI: <https://doi.org/10.17721/apmv.2018.138.0.14-24>
- Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe. A Global Strategy for the European Union's Foreign And Security Policy, 2016. *European Union External Action*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Srugies, A., 2016. *Competition or cooperation? A comparative analysis of the public diplomacy of the European Union and selected member states*. Ph.D. Dissertation. Technische Universität Ilmenau. Available at: <https://www.tu-ilmenau.de/fileadmin/media/publicdiplomacy/Downloads/Doctoral_dissertation_Alice_Srugies_executive_summary_updated.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Strategic Communications, 2018. A Global Strategy for the European Union, 2018. *European Union External Action*, [online] 10 August. Available at: <https://eeas.europa.eu/topics/eu-global-strategy/49323/global-strategy-european-union_en> (Accessed 22 September 2020).
- The European Parliament and the Council of the European Union, 2014. Regulation (EU) No 234/2014 of the European Parliament and of the Council of 11 March 2014 establishing a Partnership Instrument for cooperation with third countries. *Official Journal of the European Union*, [online] L 77/77. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2014.077.01.0077.01.ENG&toc=OJ%3AL%3A2014%3A077%3ATOC> (Accessed 22 September 2020).

References

- Annex 8. Action Document for Public and Cultural Diplomacy, 2019. *European Commission*. [online] Available at: <https://ec.europa.eu/fpi/sites/fpi/files/annexe_8_public_and_cultural_diplomacy_part1_v2.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Annual Activity Report, 2011. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/20121017_eeas_aar_2011_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).

- Annual Activity Report, 2012. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/archives/docs/background/docs/eeas_aar_2012_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Annual Activity Report, 2018. *European External Action Service*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eeas_annual_activity_report_2018_final.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Communication to the European Commission, 2005a. Action plan to improve communicating Europe by the commission. *European Commission*. [online] Available at: <<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/2/2005/EN/2-2005-985-EN-F-0.Pdf>> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2005b. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. The Commission's contribution to the period of reflection and beyond: Plan-D for Democracy, Dialogue and Debate. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0494:FIN:EN:PDF>> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2006a. Commission communication to the European Council of June 2006. Europe in the world — Some practical proposals for greater coherence, effectiveness and visibility. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A52006DC0278>> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2006b. White Paper on a European Communication Policy. *European Union*. [online] Available at: <https://europa.eu/documents/comm/white_papers/pdf/com2006_35_en.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Commission of the European Communities, 2007. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions Annual Policy Strategy for 2008. *EUR-Lex*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=COM:2007:0065:FIN>> (Accessed 22 September 2020).
- Communication and Visibility Requirements for EU External Actions, 2018 *European Commission*. [online] Available at: <https://ec.europa.eu/international-partnerships/comm-visibility-requirements_en> (Accessed 22 September 2020).
- Petropoulos, S., 2011. Public diplomacy an alternative diplomacy in foreignaffairs' issues. Greek public diplomacy: capabilitiesand perspectives. *Calhoun: The NPS Institutional Archive*. [online] Available at: <<https://core.ac.uk/reader/36699370>> (Accessed 22 September 2020).
- Pipchenko, N. and Dovbenko, M., 2019. Public diplomacy as a tool of shaping the perception of Ukraine in the west amid the aggravation of relations with Russia. *Actual Problems Of International Relations*, 138, p.14-24. DOI: <https://doi.org/10.17721/apmv.2018.138.0.14-24>
- Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe. A Global Strategy for the European Union's Foreign And Security Policy, 2016. *European Union External Action*. [online] Available at: <https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf> (Accessed 22 September 2020).

- Srugiés, A., 2016. *Competition or cooperation? A comparative analysis of the public diplomacy of the European Union and selected member states*. Ph.D. Dissertation. Technische Universität Ilmenau. Available at: <https://www.tu-ilmenau.de/fileadmin/media/publicdiplomacy/Downloads/Doctoral_dissertation_Alice_Srugiés_executive_summary_updated.pdf> (Accessed 22 September 2020).
- Strategic Communications, 2018. A Global Strategy for the European Union. *European Union External Action*, [online] 10 August. Available at: <https://eeas.europa.eu/topics/eu-global-strategy/49323/global-strategy-european-union_en> (Accessed 22 September 2020).
- Sukhorolska, I., 2015. Nova hromadska dyplomatiia ta osoblyvosti yii realizatsii u suchasnykh umovakh [New public diplomacy and peculiarities of its actual implementation]. *Ukrayinska nacionalna ideya: realiyi ta perspektyvy rozvytku*, 27, p.137-139.
- The European Parliament and the Council of the European Union, 2014. Regulation (EU) No 234/2014 of the European Parliament and of the Council of 11 March 2014 establishing a Partnership Instrument for cooperation with third countries. *Official Journal of the European Union*, [online] L 77/77. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2014.077.01.0077.01.ENG&toc=OJ%3AL%3A2014%3A077%3ATOC> (Accessed 22 September 2020).
- Стаття надійшла до редакції 08.10.2020 р.

O. Ivasechko

K. Mazur

EUROPEAN UNION PUBLIC DIPLOMACY AGENDA

The article considers the specifics of the agenda of public diplomacy of the European Union, and it is in this dimension that the emphasis is on building a coordinated policy. The documents of both the internal and external dimensions of the Commission, the Parliament, as well as the European External Action Service were also analyzed, namely, Plan D, The Global strategy for the foreign and security policy of the European Union, White Paper, Annual Activity Reports. It was emphasized that the actions carried out in the field of public diplomacy during 2018 were aimed at promoting joint responses to problems, raising awareness-raising measures, as well as building new strategies for the regions. At the same time, strategic communications remained a priority for the EEAS. It is concluded that EU public diplomacy, in line with the Union's Global Strategy, should aim to improve strategic communications, investment and integration in various fields in order to better integrate foreign policy with citizens and better communicate it to partners. However, today the European Union also faces certain risks, such as changes in the priorities of member states, the economic crisis, the difficulty of assessing the effectiveness of public diplomacy, as well as low interest in new European Union initiatives.

Key words: public diplomacy, public diplomacy of the European Union, agenda, European External Action Service, New EU Global Strategy.